

Зламані крила

Кузьма Скрыбін

Десь там, глибоко в тобі,
Тіло, сковане льодом,
Просить, а ти не чуєш,
Сонце сама замуруєш над ним.

Десь там по коридорах
Ходиш, втоплена в сором,
Плачеш, ніхто не знає,
Де ти — сон заховає твій біль.

Мала в руках і об землю розбила
Було так близько — не долетіла,
Кинула вниз свої зламані крила..

Десь там, на краю міста,
Темно, розбиті вікна,
Холод на вухо скаже —
Потім жити не страшно.

Попелом страху очі закрила,
Голосу тіла чути не вміла,
Світло закрили зламані крила...